

O červeném domečku-kontejneru.

Na procházku v obci Kamenka si vyšel starý mobilní telefon Samsung Áda, kterého už nikdo nechtěl a hledal červený kontejner, kam by hlavu složil. Ale jak se rozhlížel, tak se rozhlížel a žádný neviděl. Věděl pouze, že v mateřské škole v Kamence mají červenou popelnici a říkal si: „Že bych tam zazvonil u jejich dveří? Ne, né tam přece nepatřím“. V tom ho napadlo, že má ještě pořád funkční baterii, i když je starý a tak zavolal svým kamarádům. Nejdříve zavolal na informační linku Recyklohraní 844100101, a tam mu paní Břečková Gabriela řekla: „Ádo, nejbližší červený kontejner najdeš v městě Bílovci na Dukelské ulici.“ V tom si mobilní telefon Samsung Áda uvědomil, že to tam zná, že z Bílovce vlastně pochází. Nasedl do dálkového autobusu a jel. Když sjížděl z kopce do města, již z dálky viděl svůj vysněný červený kontejner a zaradoval se. Přišel k němu a zaklepal. „Klepy, klep“ a ptal se „červený domečku, kdo v tobě bydlí?“ A nikdo se neozýval. Vlezl do kontejneru a zůstal v něm, protože věděl, že tam patří vyřazené a staré elektrospotřebiče. V tom uslyšel nějaký šramot a klepání na červený domeček. „Domečku, domečku, kdo v tobě zůstává?“ „Já mobil Áda, a kdo jsi Ty?“ „Já rozbitá panenka Fanyнка.“ „Tak pojd', budeme čekat na odvoz spolu.“ A už byli v domečku dva. Po chvílce zaklepal opotřebený traktůrek Artůrek. „Klep, klep domečku kdo v tobě zůstává?“ „Já mobil Áda, já panenka Fanyнка a kdo jsi Ty?“ „Já jsem traktůrek Artůrek.“ „Tak pojd', budeme čekat spolu.“ A už byli v domečku tři. V tom u domečku přistálo letadlo Strašidlo. Zaklepalo a ptalo se „Domečku, domečku kdo v tobě přebývá?“ „Já mobil Áda, panenka Fanyнка, traktůrek Artůrek a kdo jsi ty?“ „Já jsem letadlo Strašidlo. Tak pojd', zůstaneš s námi, než pro nás přijedou. V domečku už byli čtyři. Po chvílce uslyšeli těžké kroky a klepání robota Emilka. „Klep, klep domečku kdo v tobě zůstává?“ „Já mobil Áda, já panenka Fanyнка, já traktůrek Artůrek, já letadýlko Strašidýlko a kdo jsi ty?“ „Já jsem robot Emil.“ Tak pojd', budeme čekat spolu.“ A už jich v domečku čekalo pět. Najednou všichni v domečku zpozorněli, když uslyšeli hukot velkého auta. „Tů, tů, je tam někdo?“ zatroubilo auto z Asekolu, „odvážím staré elektrospotřebiče k dalšímu zpracování.“ „Ano jsme tady, já mobil Áda, já panenka Fanyнка, já traktůrek Artůrek, já letadlo Srašidlo, já robot Emil.“ Tak pojd'te, odvezu vás za vašimi opotřebenými kamarády do sběrného dvora k dalšímu zpracování a tím chráníme přírodu kolem nás.

Kolektiv pěti předškolních dětí a paní učitelek.